

[Thoft]

lig fra SFs side opmærksom på, at dette her nødvendigvis måtte give anledning til skatte-tænkning, eller hvad man nu skal kalde det, at folk vil bruge den fidus. Men den gang var der ikke flertal for at stoppe en lille klud i et af hullerne. Så gjorde fjernsynet det, at man fortalte folk det, så alle mennesker kan gå ud og benytte fidusen. Så betyder det noget skatteprovenumæssigt, og så kommer ministeren rendede, men ikke et sekund før.

Samtidig åbner ministeren en ny sluse, fordi dette lovforslag jo, som hr. Stavad korrekt sagde, består af en god og en dårlig halvdel. Den gode halvdel er den, hvor vi stopper rentefidusen, hvis man indskyder frivilligt før 1. januar; her kan man ikke længere få det forrentet, når pengene udbetales i form af overskydende skat. Den fidus er stoppet, og ministeren skal få SFs helhjertede støtte til at få den del af det pillet ud.

Den anden halvdel er den, at nu skal fidusen være, at man yderligere kan skubbe indbetalingen af sin foreløbige skat en måned, og dér træder dobbeltmoralen meget præcist og klart frem. På den ene side sagde hr. Fogh Rasmussen, at det er vigtigt, at folk kan gøre deres ting op, så de kan indbetale så præcist som muligt. Ja vel, men det er jo ikke det, der er tilfældet med forslaget, for der er jo stadig væk levnet 25.000 kr., som man rentefrit kan indbetale til 1. juli. Hvis dobbeltmoralen ikke skulle være der, så skulle ministeren forslå, at skal man indbetale rentefrit, så skal det ske den 1. februar. Der må jo være det fornødne grundlag den 1. februar til, at folk kan beregne, hvor store deres restskatter bliver. Hvad er ellers hr. Fogh Rasmussens begrundelse? Men så er der da ingen grund til at lade 25.000 kr. stå rentefrit indtil 1. juli.

Grundsubstansen i den sidste del, den dårlige del af dette lovforslag, er, at de skatteydere, som har så stor en restskat – og det er, hr. Fogh Rasmussen, ikke småskatteydere – det er rigtig store skatteydere, og det fik vi klart dokumenteret i de papirer, vi fik i skat-teudvalget fra ministeren sidste år. Der er tale om meget, meget store restskatter fordelt på nogle ganske få mennesker. Hvad er der nu tale om? Ja, nu er fidusen sandelig den, at de kan vente med at indbetale til 1. februar. Nu er det ikke sådan, at man låner pengene rentefrit et år, fordi alt det, der ligger ud over 25.000 kr., skal indbetales 1. januar.

Nej, nu skal de sandelig først indbetales 1. februar. Der er yderligere skabt en rentefidus.

Hvis man virkelig mente noget med dette forslag, så burde det være sådan, at man siger: det, der er indbetalt pr. 1. februar, o.k., det skal ikke forrentes, men hvad der bliver indbetalt efter 1. februar, det må sandt for dyden forrentes. Det er fuldstændig urimeligt, at folk kan låne 25.000 kr. gratis hos skattevæsenet. Hvor i verden er der andre væsener, som er så sindssyge, at man låner folk 25.000 kr. rentefrit? Og det er jo ikke bare 25.000 kr., for alt det, der ligger ud over 25.000 kr., kan man nu bare efter forslaget indbetale inden den 1. februar. Det er også rentefrit.

Til sidst vil jeg godt sige, at vi også i skat-teudvalget har fået en omtrentlig opgørelse over, hvor mange skatteydere de forskellige kommuner tilsidesætter forskudsskønnen for. Det er jo sådan, at hvis en skatteyder mælbedist forskudsregistrerer sig for lavt, så tilsidesætter man jo ikke skønnen. I hele Århus kommune var det i hele 1983 100 skatteydere eget forskudsgrundlag, der var blevet tilsidesat. I hele Århus kommune i hele 1983.

Det eneste, vi efter min opfattelse kan gøre for også at få de sidste 25.000 rentefrie kroner likvideret, er at opfordre folk: forskudsregistrer jer for lavt, udnyt fidusen! Jo flere der udnytter den, jo hurtigere får vi det her stoppet.

Aase Olesen (RV):

Jeg tror, det går meget slemt i et samfund, hvis borgerne ikke efterlever lovgivningens ånd og lader sig pådutte mere eller mindre tarvelige ideer, om det så er fra fjernsyn eller det er her fra denne talerstol. Jeg synes ærligt talt, at den sidste tale her var meget barsk tale.

Jeg troede ikke sidste år, og jeg tror i og for sig heller ikke i år, at der vil blive tale om store fiduser. Vi hørte hr. Thoft svinge sig op til de helt store højder også sidste år, men hvis ministeren mener, der er behov for at begrænse, så skal vi gerne støtte det.

I spørgsmålet om datoen er der jo, uanset hvad man siger på hver side af denne midtergang her, tale om modsatrettede hensyn, og så kan man godt skiftevis sætte kikkerten